

Zitting 1981

17 011 (R 1186)

Europees Verdrag inzake de bescherming van slachtdieren; Straatsburg, 10 mei 1979

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 17 augustus 1981. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven op uiterlijk 16 september 1981.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 7 augustus 1981

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse en de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van het op 10 mei 1979 te Straatsburg tot stand gekomen Europees Verdrag inzake de bescherming van slachtdieren (Trb. 1981, 76).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 17 augustus 1981 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
A. A. M. van Agt

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

Het Europees Verdrag inzake de bescherming van slachtdieren beoogt de slachtdieren te beschermen tegen angst, pijn of lijden vanaf het moment dat zij op het terrein van een slachthuis zijn aangekomen. Onder slachtdieren worden verstaan eenhoevige dieren, herkauwende dieren, varkens, konijnen en gevogelte. Het verdrag stelt regelen betreffende het uitladen en onderbrengen van slachtdieren en het slachten ervan. Het verdrag schrijft voor dat slachtdieren vóór het slachten worden bedwelmd en eveneens hoe zulks dient te geschieden.

Bij eenhoevige en herkauwende dieren en bij varkens dient het bedwelmen te geschieden door toepassing van een instrument, waarmede ter hoogte van de hersenen een slag wordt toegebracht of dat de kop binnendringt, door electronarcose of door middel van gas. Ten aanzien van konijnen en gevogelte is geen wijze van bedwelming voorgeschreven. Wel is ten aanzien van alle dieren het gebruik van de hamer of de slachtbijl verboden. Het staat de verdragsluitende partijen echter vrij om ter zake van de bedwelming uitzonderingen toe te staan, onder meer bij het slachten volgens religieuze riten. Ook in dit geval dient de dieren elke onnodige pijn of elk onnodig lijden te worden bespaard. Bij het rituele slachten van runderen dienen de dieren door middel van een toestel te worden geïmmobiliseerd. De Nederlandse wetgeving behoeft niet te worden aangepast, omdat deze reeds voldoet aan de bepalingen van het verdrag.

Alleen het voorschrift dat bij het ritueel slachten runderen door middel van een toestel dienen te worden geïmmobiliseerd, reeds opgenomen in artikel 11 van het Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29), laatstelijk gewijzigd bij besluit van 14 maart 1979 (Stb. 179), dient nog in werking te treden.

Hangende het partij worden van het Koninkrijk bij het onderhavige verdrag, was de inwerkingtreding van deze bepaling van het Vleeskeuringsbesluit tot dusver opgeschort vanwege de consequenties voor de moslims hier te lande. Een immobilisatietoestel is namelijk duur, terwijl de moslims, die weinig kapitaalkrachtig zijn, eigenlijk maar éénmaal per jaar ritueel runderen slachten. Dat vindt dan plaats tijdens het Offerfeest, in circa 50 slachthuizen. Wanneer het verdrag voor ons land van kracht zal worden, zal de desbetreffende bepaling van het Vleeskeuringsbesluit gelijktijdig in werking moeten treden en zullen de moslimorganisaties in onderlinge samenwerking ter zake een oplossing moeten vinden.

Ten slotte zij nog opgemerkt, dat bedwelmen door gas conform het bepaalde in artikel 9 van het Vleeskeuringsbesluit slechts mag geschieden met vergunning van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en dergelijke vergunningen niet meer worden verleend, omdat gebleken is, dat de dieren niet zozeer bedwelmd werden, als wel verstikten.

De regering van de Nederlandse Antillen heeft te kennen gegeven medegedeling van het verdrag te wensen. Dienovereenkomstig wordt de goedkeuring voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei

Gelet op het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State, blijft openbaarmaking van het advies van de Raad van State en het nader rapport achterwege.